

se, at det vilde være rigtigt, at man sagde ja til Dyrtidstillæg, samtidig med at vi her i Salen var enige om, at det var noget uklogt at gaa til Dyrtidstillæg, og at man hellere maatte faa en virkelig Lønningsreform. Man har fra Ministeriets Side taget dette Standpunkt overfor Privatbanerne og henstillet til dem at gaa til en almindelig Lønningsforbedring i Stedet for at give saadanne Dyrtidstillæg. For øvrigt har Ministeriet ikke stillet sig helt afvisende, men henstillet til den paagældende Banebestyrelse ved Aarets Udgang, naar Størrelsen af Driftoverskuddet forelaa, paa ny at indsende Sagen; da vil man tage under Overvejelse, om der af det Overskud, Banen eventuelt gav, kunde være Anledning til — i Form af Tantieme maatte det vel saa blive — at yde de paagældende Funktionærer enten det hele eller en delvis Forhøjelse af Lønningerne, saaledes som henstillet i Andragendet.

Jeg skal ikke undlade i denne Forbindelse at gøre opmærksom, at jeg finder, det er en vovet Udtalelse af det ærede Medlem, naar han lader skinne igennem, at hvis ikke Privatbanefunktionærerne faa en Forbedring i deres Løn, ville de gribe til det Middel at standse en eller anden, maaske flere af Jernbanerne. Det er jo noget, som ikke direkte berører Ministeriet for offentlige Arbejder, for saa vidt som der jo sigtes til Privatbaner, der styres af en Privatbestyrelse, om der end sidder Repræsentanter — i hvert Fald i de fleste af dem — for Ministeriet for offentlige Arbejder. Men jeg vil alligevel gerne benytte Lejligheden til at sige, at det jo vel maa huskes, at der er en himmelvid Forskel mellem det at være — nu tænker jeg paa Statsbanerne — statsansat og saa at være en almindelig Lønarbejder. I det Øjeblik de paagældende tage imod en Statsansættelse som Tjenestemænd, under Statsbanerne, ere de Tjenestemænd og saa kunne de selvfølgelig ikke benytte sig af de Midler, almindelige Arbejdere benytte sig af overfor deres Arbejdsgivere — med Rette eller Urette, skal jeg ikke her indlade mig paa —, men de kunne ikke baade stille Krav om at blive behandlede som Statsarbejdere og alligevel sige: Naar det maatte passe os, ville vi ogsaa have Lov til at optræde som almindelige Arbejdere overfor Arbejdsgivere. Begge Dele lade sig ikke forene. Jeg tror, det kan være rigtigt lejlighedsvis at gøre opmærksom derpaa.

Det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) beklagede sig over, at der til An-

lægget af Dobbeltsporet over Fyn ikke var opført mere end 1½ Mill. Kr. Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede Medlem gør opmærksom paa; at der i Henhold til Loven om forskellige Jernbaneanlæg kunde have været opført 2½ Mill. Kr., men netop under Hensyn til den Enighed, der er mellem den ærede Ordfører for mit Parti og mig, om Ønskeligheden af ikke at faa store Beløb opførte paa Budgettet, som vi ikke kunne faa forbrugte, og som derfor gaa over paa Tillægsbevillingsloven i Form af Genbevillinger, er det, at jeg har fundet mig foranlediget til at lægge Statsbanerne, i dette Tilfælde specielt Baneafdelingen, paa Sinde, at den maatte ikke kræve mere opført paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven, end der var nogen Sandsynlighed for, at der blev brugt. Og da det jo ikke kan forlanges, at Afdelingen skal kunne dele Arbejdet saa nøjagtigt mellem indeværende og næste Finansaar, har jeg sagt, at selvfølgelig skulle Arbejderne fremmes med al mulig Kraft, men jeg ønskede at vide, hvad det højeste var, der i det hele kunde blive Brug for i næste og i indeværende Aar, hvor Arbejdet ikke kunde paabegyndes saa tidligt, fordi Loven først er vedtagen i Maj Maaned, og da man der har opgivet efter Beregninger og Undersøgelser, at man i det hele forment at kunne bruge 3 Mill. Kr., har jeg tænkt at ville foreslaa, at deraf skulde de 1½ Mill. Kr. gives paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov, og de andre 1½ Mill. Kr. komme paa Finansloven for det kommende Aar. Men det vil ikke medføre nogen som helst Forsinkelse af Arbejdet. Arbejdet vil blive fremmet med al den Hurtighed, som det i det hele taget er gør ligt.

Jeg har nu tilbage at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Naar det ærede Medlem klagede over, at Jernbanen Langaa — Silkeborg først nu kan aabnes for Driften — den bliver først aabnet for Driften den 12. November —, er der for saa vidt noget berettiget deri, som det havde været forudsat, at den blev færdig allerede den 1. Juni d. A. Naar det ikke har kunnet lade sig gøre at faa den færdig, er der forskellige Forhold — jeg skal ikke komme dybt ind paa dem —, der have været medvirkende. Men desværre kan det jo ikke nægtes, at vi ogsaa her i Tinget have vor Part af Skylden derfor, idet i sin Tid et Forslag om en Bevilling paa Finansloven til den fornødne Udvidelse af Langaa Station først kom ved 3die Behandling af Fi-